

Mál nr. 88/2017**M
og
vátryggingafélagið V v/ ábyrgðartryggingar bifreiðasala.****Ágreiningur um bótaskyldu vegna tjóns af völdum galla í bifreið.****Gögn.**

Málskot, móttakið 8.3.2017, ásamt fylgigögnum.

Bréf V, dags. 22.3.2017.

Málsatvik.

Með afsali 25. apríl 2014 keypti M húsbíl (A) af gerðinni Fiat 230, árgerð 1995, af B. Milligöngu um söluna annaðist D) löggiltur bílasali hjá nafngreindri bifreiðasölu. Skömmu eftir kaupinn varð M var við galla í A sem m.a. lýstu sér í því að verulegar rakaskemmdir voru í lofti, hliðum og gólfi yfirbyggingar og burðarbitar, grind og allt sjáanlegt tréverk var rakt og fúíð. Fór svo að kaupunum var rift samkvæmt dómi Héraðsdóms Reykjaness, uppkveðnum 9. október 2015. Hinn 18. ágúst 2016 var gert árangurslaust fjárnám hjá B vegna dómkröfunnar.

Fyrir liggur í málinu að áður en B seldi M bifreiðina hafði hann selt hana öðrum aðila og við þá sölu naut B liðsinnis D og þeirrar bifreiðasölu sem hann starfaði hjá. Þeim kaupum mun einnig hafa verið rift vegna sömu galla og komu í ljós eftir að M keypti A. Við skýrslutöku fyrir héraðsdómi vegna fyrrgreinds dómsmáls kom fram hjá D að hann hafi vitað áður en M keypti A að fyrri sölunni hafði verið rift vegna þeirra galla sem komið höfðu í ljós í A, en kvað B hafa látið gera við hana áður en hún var svo seld M.

M telur að D hafi vanrækt skyldur sínar sem bifreiðasala með því að hafa ekki upplýst hann um þá galla sem hann vissi að A var haldin þegar hún var seld í fyrra skiptið. Hefur M því krafist bóta fyrir tjón sitt úr lögmaeltri starfsábyrgðartryggingu D hjá V. V hefur hafnað bótaskyldu.

Álit.

Samkvæmt 1. mgr. 15. gr. laga nr. 28/1998 um verslunaratvinnu skal bifreiðasali í hvívetna leysa störf sín af hendi svo sem góðar viðskiptavenjur bjóða. Hann skal gæta þess að viðskiptamenn hans njóti jafnræðis um upplýsingar, verð og önnur viðskiptakjör, svo og þess að aðila séu eigi settir ólögmaetir, ósanngjarnir eða óeðlilegir skilmálar í samningum. Einnig er þess getið í þessari málsgrein að bifreiðasali skal, áður en gengið er frá afsali notaðs ökutækis, greina kaupanda með sannanlegum hætti frá þeim rétti hans að láta óháðan aðila meta ástand ökutækis, svo sem faggilta skoðunarstofu eða faggilt skoðunarverkstæði. Ef bifreiðasali hefur ástæðu til að ætla að ástandi ökutækis sé ábótavant, ber honum að vekja athygli kaupanda á þeim annmarka, sbr. 3. mgr. sömu lagagreinar.

D vissi að A hafði fyrir söluna til M verið haldin alvarlegum göllum þannig að seljandi þurfti að sæta riftun frá hendi fyrri kaupanda. Í ljósi eðlis og umfangs þeirra galla sem voru í A verður að telja að D hafi borið að upplýsa M um þá galla sem höfðu verið í bifreiðinni jafnvel þótt hann hafi talið að B haf reynt að lagfæra þá. Að öðrum kosti gætti hann þess ekki að viðskiptamenn nytu jafnræðis um upplýsingar varðandi ásigkomulag A. Í þessu sambandi verður einnig að horfa til þeirrar skyldu bifreiðasala að vekja athygli kaupanda á ástandi ökutækis ef hann hefur ástæðu til að ætla að því sé ábótavant. Að þessu virtu verður að telja að D hafi ekki sinnt lögmaeltum starfsskyldum sínum í tengslum við sölu A til M og að tjón M verði rakið til þessa. Þessu fær ekki breytt þótt í afsalinu hafi athygli M verið vakin á skoðunarskyldu hans sem og rétti hans til að láta óháðan aðila meta ástand ökutækisins. M á því rétt á bótum fyrir tjón sitt úr ábyrgðartryggingu D hjá V.

Niðurstaða.

M á rétt á bótum úr starfsábyrgðartryggingu D hjá V.

Reykjavík, 10. apríl 2017.

Sóley Ragnarsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.